

NASTAWIONY (2) *part praet pass pf*

nastawiony (1), **nastawion** (1).

Oba a jasne; teksty nie oznaczają ó lub oznaczają niekonsekwentnie.

N sg m (praed) nastawiony (1) GroicPorz, nastawion (1) ForCnR.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. nastawić.

1. *Postawiony na czymś [na co = w jakim celu] (1) : áby tych rzeczy kthoreby zász mieli przedáwác/ do tąd nie kupowáli/ poki znák ná Rynku ftoi ná to náftáwiony. GroicPorz b4.*

2. *Powołany, mianowany [na kogo = aby karać kogo] (1) : [Nieszczęście mówi:] Iá iżem na pyfzne náftawioⁿ/ pirweie^m go vprzedził ForCnR E.*

Synonimy: 2. mianowany, naznaczony, obrany, wybrany.

Cf NASTAWIĆ

JR, KW